

niedziela

głos z Torunia

NR 34 (870) • J • ROK LIV • 21 VIII 2011 • TORUŃ

TEMAT TYGODNIA

Nie ma jak u Mamy

W sierpniu pielgrzymi z różnych stron diecezji wędrowali szlakami pątniczymi w jednym kierunku. Celem była Jasna Góra z wizerunkiem Czarnej Madonny. W nadchodzącym tygodniu przypada uroczystość Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej, która stanowi podsumowanie pielgrzymowania. Uroczystość ta jednak nie zamyka szlaków pątniczych, bowiem do Jasnogórskiej Matki Jej dzieci przychodzą przez cały rok. Bo gdzież znaleźć pocieszenie, gdzie szukać rady, komu się wypłakać, kogo prosić i komu innemu dziękować za nieustanną opiekę i miłość, jak nie Matce? Wrażliwe Jej serce czuwa nad tymi, którzy pragną się do niego przytulić.

Grupą szczególnie polecaną opiece Maryi w sierpniu są osoby mające problem z alkoholem, bowiem trwa miesiąc modlitw o trzeźwość Polaków. Wśród pielgrzymujących na Jasną Górę wielu było takich, którzy prosili o wyjście z nałogu alkoholowego kogoś bliskiego; byli tacy, którzy szli, by poprosić o pomoc w wytrwaniu w abstynencji. Wszyscy ufający i wierzący, że Matka Boża wysłucha i pomoże, bo przecież nie ma jak u Mamy. Rozejrzyjmy się zatem wokół siebie i zauważmy kogoś, kogo dotyka problem alkoholowy. Być może to ktoś z rodziny, przyjaciół, sąsiadów. Pomódlmy się, by Maryja na drodze uzależnionego postawiła ludzi, którzy nie potępią, lecz w sposób mądry i przemyślany pomogą mu zrobić ten pierwszy krok do abstynencji. Polećmy opiece Matki również tych, którzy jako trzeźwi alkoholicy pokazują, że można i warto nie pić.

Joanna Kruczyńska

Modlitwa w życiu seminarzysty stanowi ważny element formacji, prowadzi do rozeznania i rozwoju powołania

Rekrutacja do Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu

Ksiądz Rektor Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Toruńskiej im. bł. ks. Stefana W. Frelichowskiego ogłasza II nabór do WSD.

Kandydaci do Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Toruńskiej po zdaniu egzaminu dojrzałości winni zgłosić się osobiście do Księdza Rektora do 5 września z następującymi dokumentami:

- ▶ podanie o przyjęcie skierowane do biskupa toruńskiego Andrzeja Suskiego,
- ▶ własnoręcznie napisany życiorys,
- ▶ świadectwo moralności wystawione przez księdza proboszcza i katechetę,
- ▶ świadectwo dojrzałości – w oryginale i odpis,
- ▶ świadectwo ukończenia nauki religii, jeśli przedmiot ten nie widnieje na świadectwie ukończenia szkoły średniej,
- ▶ akt urodzenia,
- ▶ metryki sakramentów chrztu i bierzmowania,
- ▶ ksero dowodu osobistego (2 egz.) i książeczki wojskowej, numer NIP,
- ▶ zaświadczenie lekarskie o możliwości podjęcia studiów (oraz „Karta zdrowia”),

▶ 7 aktualnych fotografii zgodnych z wymaganiami stosowanymi przy wydawaniu dowodów osobistych (w tym jedna w postaci elektronicznej, którą kandydat wprowadza do systemu Internetowej Rejestracji Kandydatów – www.irk.umk.pl),

▶ wydrukowany z systemu Internetowej Rejestracji Kandydatów i podpisany formularz podania (2 egz.),

▶ metryka ślubu kościelnego rodziców,

▶ potwierdzenie wpłaty rekrutacyjnej (dokonana na koncie indywidualnym, które kandydat otrzymuje po zarejestrowaniu się w Internetowej Rejestracji Kandydatów).

W związku z tym, że alumni Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Toruńskiej odbywają studia filozoficzno-teologiczne na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu kandydaci do WSD są zobowiązani zarejestrować się na stronie internetowej uniwersytetu: www.umk.pl/rekrutacja i odbyć rozmowę kwalifikacyjną z wiedzy religijnej.

dokończenie na str. IV

Wakacje z Caritas

Lasy Pojezierza Brodnickiego aż tryskały zielenią nasączoną deszczem. Dla nas, uczestników kolonii w Zbicznie, zorganizowanych przez Centrum Pielęgnacji Caritas Diecezji Toruńskiej, najważniejsza jednak była pogoda ducha. Mimo braku codziennych kąpiei w jeziorze i rekreacji na plaży potrafiliśmy bawić się wspaniale w dużej kolonijnej rodzinie. Obozowicze w wieku 7-16 lat zorganizowani w trzech grupach wiekowych brali udział w zajęciach sportowych, plastycznych, wycieczkach przyrodniczo-ekologicznych, pogadankach oraz humorystycznych spotkaniach z piosenką. Włączali się również do pracy w komisji czystości, sekcji porządkowej dbającej o stan sprzętu sportowego i placu zabaw. Młoda kadra pedagogiczna wniosła nowe pomysły, pomagając w ich realizacji, a najpopularniejszymi formami rozrywki były wieczory piosenki oraz częste zajęcia plastyczne. O warunki naszego pobytu w ośrodku zatroszczyła się – jak zawsze – s. Zygmunta Kaszuba, dyrektor Centrum Pielęgnacji Caritas.

Urozmaicheniem kolonii była wizyta bp. Andrzeja Suskiego, prezydenta Torunia Michała Zaleskiego, dyrektora Caritas Diecezji Toruńskiej ks. prał. Daniela Adamowicza oraz dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie Kazimie-

Goście odwiedzili sale, w których mieszkali dzieci. Stoją od prawej: s. Zygmunta Kaszuba, bp Andrzej Suski, prezydent Torunia Michał Zaleski

ry Janiszewskiej. Przygotowano dla nich program artystyczny. Goście odwiedzili sale, w których mieszkali dzieci. Do chłopców stojących przy swych łóżkach Ksiądz Biskup powiedział: „Wyglądacie jak dzielna załoga na okręcie wojennym!”.

W rozmowach z gośćmi dzieci przełamywały bariery, dzieląc się swoimi radościami. W prezencie otrzymały słodycze, pamiątki i sprzęt sportowy – każdy chłopiec został obdarowany piłką, a każda dziewczynka kompletem do badmintonu.

Dziękujemy wszystkim, którzy pomogli w zorganizowaniu letniego wypoczynku w Zbicznie: Urzędo-

wi Marszałkowskiemu Województwa Kujawsko-Pomorskiego, Kurii Diecezjalnej Toruńskiej, Urzędowi Miasta Torunia, Kujawsko-Pomorskiemu Kuratorium Oświaty oraz indywidualnym sponsorom.

Anna Litwińczuk

Na koloniach zorganizowanych przez Caritas Diecezji Toruńskiej w sumie przebywa 870 dzieci w 4 ośrodkach. Program jest przygotowywany tak, aby dzieci mogły bezpiecznie wypocząć, poznać nowe miejsca, uczyć się samodzielności oraz w radoszej formie przyswoić sobie wiedzę z różnych dziedzin

Dożynki Województwa Kujawsko-Pomorskiego i Diecezji Toruńskiej Chełmno, 28 sierpnia

PROGRAM

9.30 – Konkurs na wieniec dożynkowy na terenie przykościelnym przy parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny (kościół farny)

11 – Msza św. koncelebrowana pod przewodnictwem biskupa toruńskiego Andrzeja Suskiego (kościół gimnazjalny, ul. Biskupia)

12.30 – Przemarsz korowodu dożynkowego na rynek chełmiński

13 – Otwarcie uroczystości na rynku

14.30 – Blok artystyczny, w tym m.in. koncert zespołu „BAD BOYS BLUE”

SZKOLENIE

Wydział Duszpasterski Kurii Diecezjalnej Toruńskiej organizuje szkolenie dla fotografów i operatorów kamer na kościelnych uroczystościach liturgicznych. Szkolenie odbędzie się w sobotę 3 września w godz. od 10 do 14 w parafii pw. św. Antoniego na toruńskich Wrzósach w domu parafialnym przy ul. św. Antoniego 4.

Zgłoszenia (do 25 sierpnia) i informacje: tel. (56) 622-35-30 torunduszpasterstwo@wp.pl

Skupienie rekolekcyjne dla kobiet pt. „W komunii z Bogiem, bliźnimi i sobą” 16-18 września

Centrum Duchowości bł. Marii Karłowskiej, Dom Nowicjatu Sióstr Pasterek w Jabłonowie Pomorskim, tel. (56) 498-01-02, kom. 502-916-986, 508-102-835, e-mail: pasterki@diecezja.torun.pl, www.pasterki.diecezja.torun.pl

Prowadzący: ks. Janusz Kowalski

ks. Józef Kielpiński

s. Sylwia Prokopowicz CSDP

Rozpoczęcie kolacji w piątek, zakończenie po południu w niedzielę

Podczas skupienia rekolekcyjnego m.in.:

Msza św., adoracja Najświętszego Sakramentu, spowiedź, konferencje, Różaniec, modlitwa o uzdrowienie z kapłanem, indywidualne rozmowy z kapłanem i psychologiem

PROGRAM

16 września, piątek

godz. 18 – Kolacja

godz. 19 – Spotkanie zapoznawczo-informacyjne

godz. 19.45 – Nabożeństwo wprowadzające w temat, wystawienie Najświętszego Sakramentu, okazja do spowiedzi

godz. 22 – Zakończenie adoracji

17 września, sobota

godz. 7 – Msza św.

godz. 8 – Śniadanie

godz. 9 – 1. konferencja „Być w komunii z Bogiem”

godz. 10 – Dyskusja przy kawie i herbacie

godz. 11 – 2. konferencja „Być w komunii z bliźnimi”

godz. 12 – Anioł Pański, rachunek sumienia

godz. 12.30 – Obiad

godz. 14 – Rozmowy indywidualne

godz. 15 – Koronka do Miłosierdzia Bożego, 3. konferencja „Być w komunii ze sobą”

godz. 18 – Kolacja

godz. 19 – Nabożeństwo różańcowe

godz. 20 – Komunia wspólnoty rekolekcyjnej

18 września, niedziela

godz. 7 – Msza św.

godz. 8 – Śniadanie

godz. 9 – Zwiedzanie sali pamięci i sanktuarium bł. Marii Karłowskiej

godz. 10.30 – 4. konferencja „Bł. Maria Karłowska w komunii z Bogiem, bliźnimi i sobą”

godz. 12 – Anioł Pański

godz. 12.30 – Obiad

godz. 14 – Podsumowanie skupienia

godz. 15 – Koronka do Miłosierdzia Bożego

**Zapraszają
Siostry Pastorki**

Uczestnicy kolonii

Odpoczywali na Mazurach

W dniach 20-29 lipca 45 dzieci i młodzieży z Oratorium im. bł. ks. Bronisława Markiewicza w Toruniu na Rybakach spędzało kolonie na Mazurach w miejscowości Żabinka k. Giżycka. Wraz z nimi było siedmioro wychowawców, w tym dwóch kleryków Przemek i Krystian z WSD Księży Michalitów w Krakowie. Krystian pochodzi z Dominikany, mówi i śpiewa po hiszpańsku. Uczył nas hiszpańskich piosenek, dominikańskich gier i zabaw. Nad całością czuwał dyrektor oratorium ks. Krzysztof Winiarski.

Były, jak zawsze wycieczki, dzięki którym odwiedziliśmy wiele pięknych zakątków. Dotarliśmy do Świętej Lipki, gdzie przed cudownym obrazem Matki Bożej modliliśmy się i w prześlicznym barokowym kościele wysłuchaliśmy koncertu organowego. Byliśmy też na zamku

w Reszlu, gdzie po 156 schodach wspinaliśmy się na basztę i podziwialiśmy panoramę miasta. Tradycyjnie odwiedziliśmy indiańską wioskę, gdzie obejrzelśmy tipi szczepu Lasota, słuchaliśmy o życiu Indian, obejrzelśmy muzeum, strzelaliśmy z łuku do celu i rzucaliśmy włóczniami. Interesowały nas stroje i sprzęty domowe. Byliśmy również w rezerwacie żubrów. Widzieliśmy kwaterę Hitlera w Gierłożu k. Kętrzyna, zwiedzaliśmy Wilczy Szaniec wodza III Rzeszy. Poza tym obejrzelśmy twierdzę Boyen i wysłuchaliśmy opowiadania przewodnika na temat walk francusko-pruskich.

Ale jak Mazury, to i jeziora, a jak jeziora, to rejs po jeziorach połączonych kanałami. Płynęliśmy statkiem „Bosman”, podziwialiśmy piękno przyrody i słuchaliśmy śpiewu ptaków, śledziliśmy lot bocianów, kormoranów. Minęliśmy też na trasie

stary obrotowy most i największą przystań jachtów w Polsce.

Tyle o podróżach, ale większość czasu spędziliśmy na terenie naszej bazy w Żabinkach. Razem z nami przebywały w ośrodku grupy z innych miast w Polsce. Byli tancerze z Ełku i Augustowa, mogliśmy więc podziwiać ich występy oraz wspólnie bawić się na dyskotekach. Byli też młodzi adepci judo. Ponieważ w ośrodku był piłkarski „orlik”, rozgrywaliśmy mecze piłkarskie i graliśmy w siatkówkę, a w czasie deszczu – w szachy, warcaby czy bilard.

W niedzielę została odprawiona Msza św., którą celebrował ks. Krzysztof. On też wygłosił słowo Boże, a modlitwę powszechną prowadziły dzieci z oratorium. Klerycy asystowali przy polowym ołtarzu. Wraz z nami na Eucharystii zgromadzili się kolonisci z innych grup oraz ich wychowawcy. W tym momencie

czuliśmy się chrześcijańską wspólnotą i wspólnotą.

Pływaliliśmy kajakami po najczystszym na Mazurach jeziorze Gołdapiwo. Były też kąpiele pod czujnym okiem ratownika. Nad jeziorem odbył się „chrzest” tych, którzy pierwszy raz byli na koloniach. Tej ceremonii zostało poddanych 5 wychowawców.

Oczywiście, nie obyło się bez ogniska, pieczenia kiełbasek i chóralnych śpiewów. Śpiew towarzyszył nam w czasie jazdy autokarem (np. karaoke) i w najróżniejszych momentach kolonijnego życia. Na pożegnalnym wieczorku wychowawcy otrzymali na pamiątkę żabki, a dzieci i młodzież kapelusze.

Przez te dni, zgodnie z programem terapeutycznym przygotowanym przez organizatorów, dzieci rozwijały duszę, ciało i umysł. Takie jest przecież założenie i cel rozwoju młodego człowieka. Takie cele postawił przed członkami Zgromadzenia św. Michała Archaniola jego założyciel bł. ks. Bronisław Markiewicz. Były spotkaniem z Bogiem, dziecięcą radością, modlitwą i zabawą.

Wspaniałe kolonie na Mazurach były możliwe dzięki sponsorom oraz ludziom dobrej woli i otwartego serca, którzy naszym podopiecznym umożliwili 10-dniowy wypoczynek. Szczególnie chcemy podziękować Wydziałowi Edukacji Urzędu Miasta Torunia, Departamentowi Spraw Społecznych Urzędu Marszałkowskiego w Toruniu oraz podatnikom, którzy przekazali 1% podatku na rzecz oratorium. **Dr Adam Żurowski**

WYPOCZYNEK MINISTRANTÓW W BURSIE CARITAS

Po raz kolejny w Bursie Szkolnej Caritas w Grudziądzu zorganizowano 2 turnusy wypoczynkowe dla ministrantów i lektorów.

Pierwszy odbył się w dniach 18-22 lipca, a opiekę nad uczestnikami sprawował ks. Wojciech Pyrzewski. Pomocą służyli klerycy z Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu, diakon Tomasz Jankowski, kleryk Marek Kowalkowski, oraz wychowawcy – Katarzyna Pawska i Marcin Pietrzak.

Drugi turnus odbył się w dniach 25-29 lipca. Tym razem opiekę nad kolonistami sprawował ks. Jarosław Janowski, dyrektor bursy, a pomocą służyli kleryk Tomasz Jankowski oraz wychowawcy bursy. Był to wypoczynek z Bogiem, dlatego ministranci codziennie

uczestniczyli w Mszy św. oraz mieli czas na modlitwę. Odbyły się spotkania w grupach, w czasie których rozważano Pismo Święte oraz omawiano zagadnienia związane z posługą ministranta i lektora. Był też czas na plażowanie, rozgrywki międzyparafialne w piłkę nożną na „orliku”, wyjście do kina, „Megahoplandu”, kręgielni i na tor kartingowy. Uczestnicy zwiedzili grudziądzką cytadelę. Atrakcją był pobyt na leśnej ścieżce edukacyjnej w nadleśnictwie Jamy, gdzie odbył się piknik z pieczeniem kiełbasek na ognisku. Odbywały się też pogodne wieczory. Codziennie wieczorem ministranci i lektorzy mieli możliwość oglądania filmów. Na zakończenie otrzymali pamiątkowe dyplomy i wspólne zdjęcie.

Maria Szczęsna

Zjazd ministrantów i lektorów diecezji toruńskiej

PROGRAM

9.30 – Rejestracja parafialnych wspólnot LSO
 9.45 – Przygotowanie do liturgii
 10.15 – Msza św. koncelebrowana pod przewodnictwem Księdza Biskupa z wprowadzeniem w posługę ceremoniarzy parafialnych (ministranci i lektorzy uczestniczą w Eucharystii w komżach)
 Wprowadzenie relikwii św. Jana Berchmansa
 11.30 – Wręczenie tytułu ministranta roku (spotkanie w kościele)
 12.15 – Spotkania formacyjne dla ministrantów i lektorów
 13.15 – Adoracja Najświętszego Sakramentu
 13.45 – Komunikaty i zakończenie spotkania
 14 – Obiad

12 – Wprowadzenie w życie parafii posług lektora i akolity w oparciu o Dyrektorium Duszpasterstwa Służby Liturgicznej – konferencja ks. dr. Stanisława Szczepańca skierowana do osób dorosłych zainteresowanych pełnieniem posług lektora i akolity (sala koncertowa ZSM)

Ks. Rafał Bochen
 Diecezjalny Duszpasterz
 Służby Liturgicznej

**Diecezjalny Zjazd
 Służby Liturgicznej
 Diecezji Toruńskiej**

17 września 2011 roku
 Parafia św. Antoniego w Toruniu
 Rozpoczęcie godz. 9:30
www.knc-torun.pl

Rekrutacja do Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu

dokończenie ze str. I

TERMIN REJESTRACJI: 2 sierpnia – 16 września

<http://www.teologia.umk.pl>
<http://www.umk.pl/rekrutacja>

Rozmowa kwalifikacyjna odbędzie się 19 września o godz. 9 w budynku Wydziału Teologicznego przy ul. Gagarina 37 w Toruniu.

Lektury do rozmowy kwalifikacyjnej: „Podręczniki do nauki religii w szkołach średnich. Być chrześcijaninem. Teologia dla szkół średnich”, red. ks. M. Rusecki, Lublin 1992, cz. I: „Wiara chrześcijańska”, pkt. B i C (s. 49-265).

Ks. dr hab. Dariusz Zagórski, prof. UMK
 Rektor WSD w Toruniu

Przywitanie pasterza

Brodnicka fara 30 lipca stała się po raz kolejny świadkiem ważnych wydarzeń. Podczas Mszy św., której przewodniczył bp Andrzej Suski, dokonano liturgicznego wprowadzenia nowego proboszcza ks. prał. dr. Krzysztofa Lewandowskiego. Przez kilkanaście ostatnich lat pełnił on funkcję rektora Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu. Służbę w Brodnicy rozpoczął 1 lipca. Msza św. miała uroczystą oprawę. Mury brodnickiej fary były wypełnione. W liturgii włączyły się wspólnoty naszej parafii. Przedstawiciele grup młodzieżowych oraz dorosłych przygotowali czytania i śpiew. Nowego proboszcza swoją obecnością wspierała licznie Liturgiczna Służba Ołtarza. Przy udziale duchowieństwa z całej diecezji oraz wielu parafian Ksiądz Proboszcz modlił się o Boże błogosławieństwo na trud pasterzowania w parafii św. Katarzyny. W homilii bp Andrzej Suski, odnosząc się do słów Ewangelii, wskazywał nowemu proboszczowi drogę, którą powinien kroczyć. Mówił o odpowiedzialności i służbie, na którą został posłany. Praca, którą rozpoczyna ks. prał. dr Krzysztof Lewandowski, będzie wymagała wysiłku, ale będzie on mógł liczyć na wsparcie ze strony parafian i władz miasta. Eucharystia zakończyła się życzeniami składanymi przez różne środowiska. O swoim wsparciu i modlitwie zapewniali: przedstawiciele lokalnego i wojewódzkiego samorządu, dyrektorzy szkół, młodzież, lektorzy i ministranci, dzieci, przedstawiciele grup parafialnych i instytucji społecznych. Życzymy ks. prał. dr. Krzysztofowi Lewandowskiemu błogosławieństwa Bożego oraz wsparcia ze strony parafian.

Justyna Kaniecka

Moje miejsce w Kościele

W drugiej połowie lipca wspólnota młodzieżowa z parafii św. Katarzyny w Brodnicy wyjechała – jak co roku – na rekolekcje wakacyjne do Lwówka Śląskiego

W tym roku młodzież pod opieką ks. Łukasza Skarżyńskiego wybrała małe, dolnośląskie miasteczko, by zastanowić się nad znaczeniem Kościoła i rolą młodego człowieka w jego funkcjonowaniu.

Dzisiejszy świat atakuje Kościół. Temat rekolekcji miał więc pomóc stać się świadomym jego członkiem, który z troską spogląda na wszystkie, nawet trudne, sprawy. Podczas katechez młodzi mieli okazję poznać historię Kościoła, zrozumieć znaczenie sakramentów, ale przede wszystkim spróbować odpowiedzieć sobie na pytanie: „Jakie jest moje miejsce w Kościele?”. Każdy dzień rekolekcyjnych refleksji upływał pod patronatem konkretnego świętego czy błogosławionego. Klerycy Wyższego Seminarium Duchownego z Torunia przybliżali postaci m.in. św. Augustyna, św. Franciszka, bł. ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego.

Choć pogoda nie rozpieszczała, znaleźli się czas, by poznać Sudety i otaczające Lwówek ciekawe miejsca. Wyprawy na Śnieżkę i Szrenicę stały się okazją, aby poprzez wysiłek i spotkanie z przyrodą zbliżyć się do Boga. Wspólne wędrówki górskie umacniały wspólnotę. Dolny Śląsk to region bogaty w zamki i pałace. Ich architektura i historia są fascynujące, o czym młodzież przekonała się, zwiedzając zabytkowy Zamek Czocho. Średniowieczna budowla kryje w sobie wiele tajemnic i przerażających legend, co czyni zwiedzanie prawdziwą przygodą.

Ciekawym, a zarazem trudnym doświadczeniem był 2-dniowy wyjazd do Pragi. Stolica Czech to piękne, zabytkowe miasto, w którym spotykają się historia i nowoczesność. Zwiedzanie pozwoliło przynajmniej w części poznać to interesujące miasto. Wieczorny pokaz na Křižíkovej fontanie był chwilą wytchnienia po spacerach. Choć Czesi są życzliwi i gościnni, młodych zaskoczyło ich podejście do Kościoła. Świątynie mają znaczenie muzealne, a modlący się przed Najświętszym Sakramentem budzą zdziwienie. Wyjazd do Czech pozwolił docenić rolę Kościoła w Polsce i zrozumieć, jak łatwo zapomnieć o tym, co najważniejsze.

Jednym z ważniejszych punktów rekolekcji była ewangelizacja, którą młodzież przeprowadziła w niedzielne popołudnie na rynku

we Lwówku. Czas rekolekcji sprzyja umacnianiu w wierze, a to z kolei skłania do dzielenia się nią. Uczestnicy w małych grupach przygotowywali scenki, które prezentowały najważniejsze prawdy wiary. Poprzez śpiew i wspólną zabawę zachęcali mieszkańców Lwówka do włączenia się w modlitwę. Inicjatywa młodzieży spotkała się z życzliwym przyjęciem. Dlatego również na brodnickim rynku przeprowadzono ewangelizację. 1 sierpnia młodzież zaprosiła mieszkańców Brodnicy do wspólnej modlitwy. Choć dużo trudniej występować we własnym mieście, nie zabrakło tych, którzy chcieli dzielić się swoją wiarą. Po raz kolejny młodzież zaprezentowała scenki i piosenki poznane na rekolekcjach. Wspólna modlitwa stała się widocznym owocem wakacyjnego wyjazdu.

Justyna Kaniecka

Ewangelizacja w Lwówku Śląskim i Brodnicy

Wiara uskrzydla

350-LECIE IRKUCKA

Kościół w Irkucku

Od 30 lat w kościele funkcjonuje filharmonia

W podziemiach kościoła są sprawowane Msze św.

Irkuck, ok. 600-tysięczne miasto stanowiące umownie stolicę Syberii, obchodzi w tym roku 350-lecie istnienia. Miasto związane z polskimi zesłańcami, szczególnie po powstaniach narodowych. Obecnie zanika piękna architektura drewniana z bogatą ornamentyką, np. piękny dworzec kolei transsyberyjskiej, która została tam doprowadzona 14 sierpnia 1898 r. Piękne są nadal budynki dyrekcji kolei, teatru muzycznego, nieczynnego kościoła katolickiego, a od 2000 r. nowej katedry katolickiej pw. Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny. Te perełki architektury szpecą blokowiska z wielkiej płyty. Od 1936 r. brakuje dominującej nad miastem cerkwi prawosławnej, którą zburzyli komuniści. Gruz powstały po zburzeniu jej nie został wywieziony, ponad jednometrowa warstwa stanowi podłoże pod budynkiem administracji państwowej. Na ulicach liczne tramwaje, trolejbusy, autobusy komunikacji miejskiej oraz marszrutki. Komunikacja jest dość tania. Samochody osobowe mają zazwyczaj kierownicę po prawej stronie. Są one tanio sprowadzane z Japonii.

Irkuck to ośrodek akademicki. Jest kilka uniwersytetów i politechnika. Są też muzea. Podwaliny pod rozwój oświaty i kultury stworzyli tam Polacy, głównie zesłańcy, np. Jan Czerski i Benedykt Dybowski. Od 1990 r. nastąpiła reewangelizacja miasta i całej Syberii. W Irkucku

jest kościół zbudowany przez polskich zesłańców. Od 30 lat funkcjonuje w nim filharmonia i dlatego nie został zniszczony. Jedną Mszę św. można odprawiać tylko w niedzielę. W dni powszednie odprawia się w części podpiwniczonej. Choć diecezja irkucka obejmująca wschodnią Syberię ma największą powierzchnię na świecie, ma zaledwie 40 parafii, w których pracuje ok. 50 kapłanów i 60 sióstr zakonnych. Są to głównie Polacy, ale też Słowacy,

ny są dziełem ewangelizacyjnym. Oprócz pracy kurialnej siostry prowadzą dom dla dzieci ze środowisk patologicznych. Trudno tu mówić o rodzinie, to raczej dzieci ulicy. By nie być posądzonym o prozelityzm, dyskretnie okazują im miłość. To Boża sieć przysparzająca do Bożego Serca młodych ludzi.

W dniach 22-24 lipca odbyły się dni młodych w diecezji irkuckiej. Nauki rekolekcyjne, modlitwa, śpiew i adoracja Najświętszego

Zburzona cerkiew. Zdjęcie z wystawy „Irkuck w dawnej fotografii” zorganizowanej z okazji 350-lecia miasta

Rosjanie, Koreańscy, Chińczycy, Indonezyjczycy i Amerykanie. Bliższe katedry mieszkają i pracują siostry słuźebnice Ducha Świętego (werbistki). Prowadzą działalność duszpasterską, będąc dyrektorkami wydziałów kurii: rodzinnego, katechetycznego i charytatywnego. To cztery wspaniałe kobiety pełne Bożej radości, życzliwości, pokoju i cierpliwości. Prowadzą dom w dwupoziomowym mieszkaniu na osiedlu. Przewodzi im s. Julianna Gostkowska, Kaszubka z Jastarni, której ojciec pochodzi z Torunia. Pomaga jej s. Danuta z Bielska-Białej, która m.in. jest zakonnym kierownicą. Jej przebojowość została wcześniej ugruntowana w Papui-Nowej Gwinei, na Filipinach i w Indiach. Wspiera je przedsiębiorcza s. Bogdana ze Słowacji i zawsze uśmiechnięta s. Euzebia z Indonezji. Ich dom i atmosfera to połączenie Nazaretu z Betanią. Dobrze tam być choć przez chwilę, a co dopiero, gdy korzysta się z kilkudniowej gościnności. Sama ich obecność i strój duchow-

Sakramentu rozbudzały wiarę w sercach młodzieży. Widać, że Kościół jest tam jeszcze bardzo wąty. Jest mała trzódka, ale oddanie, poświęcenie i świadectwo wiary kapłanów, seminarzystów i sióstr zakonnych staje się wspaniałym Bożym zasiewem, który prędzej, czy później wyda właściwy owoc. Już teraz po części widać te owoce w postaci realizowanych dzieł. Zaledwie 6 lat temu siostry nabyły małą działkę ze zrujnowaną się altanką. Dziś to już wspaniałe funkcjonujący dom opieki dla dzieci, o których była mowa. Doświadczanie tak wspaniałej atmosfery musi wzmocnić siły duchowe i fizyczne, a temu służą wakacje. Tym bardziej cel ten się osiąga, gdy czyta się „Najdłuższy marsz” Sławomira Rawicza, na którego podstawie powstał film „Niezlomni” ukazujący bohaterstwo uciekinierów z łagru. Życzę podobnych odczuć przy nawiedzeniu Syberii lub przy lekturze ww. książki.

Ks. prał. Stanisław Majewski

Zadziwiający dar

W sierpniu 1999 r. po raz pierwszy w kolumnie toruńskiej diecezjalnej pielgrzymki wyruszyła pieszo na Jasną Górę grupa brązowa licząca wówczas 46 pątników, z czego połowę stanowiły osoby niepełnosprawne. Zamysł, by pieszo dotarli na Jasną Górę, zrodził się kilka lat wcześniej wśród ludzi, którzy sami doświadczali pielgrzymowania i pracowali z osobami z niepełnosprawnością intelektualną. Odczytywanie tego faktu tylko po ludzku jest skazane na niepowodzenie. Przyczyna jest prosta. Słowa św. Pawła: „Już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus” (Ga 2, 20) znalazły swoje odzwierciedlenie w tych, którzy w oczach tego świata są małuczy. Posługujący są otrzymującymi, a podopieczni stają się darczyńcami. Dlaczego tak się dzieje?

Wspólnota pielgrzymów przełamuje granice między „ja” i „nie-ja”, jest to szczególny dar Boga dla wszystkich zmagających się z drogą, czasem, upałem, deszczem, zmęczeniem i słabością w grupie brązowej. Opiekunowie są obdarowywani w sposób szczególny.

Jak mówi jeden z założycieli Mieczysław Kołodziej: „To była inicjatywa, która zrodziła się spontanicznie z potrzeby serca i obserwacji ludzi, a tak precyzyjnie: grupa Brata Alberta to dzieło Matki Bożej”. Po uzyskaniu błogosławieństwa bp. Andrzeja

Suskiego rozpoczęły się przygotowania do pielgrzymki. Podczas pierwszego spotkania zostały ustalone: nazwa grupy – Brat Albert, kolor – brązowy (św. Brat Albert jest patronem wielu środowisk działających na rzecz osób z niepełnosprawnością) oraz plan działania.

W przygotowanie zaangażowało się wiele osób. W czasie, gdy wolontariusze zbierali dary od sponsorów i opracowywali obsługę techniczną, podopieczni, którzy zdecydowali się wyruszyć, przygotowywali buty i wózki inwalidzkie, a rodzice zamartwiali się, czy ich dorosłe już dziecko poradzi sobie z niewygodami. Poradzili sobie świetnie! Wielu z nich od 13 lat uczestniczy w pielgrzymce. Obecnie grupa św. Brata Alberta liczy ok. 130 pątników, ok. połowę stanowią osoby z niepełnosprawnością intelektualną głównie z Torunia i Aleksandrowa Kujawskiego. Przewodnikiem w pierwszych latach, a zarazem jej współtwórcą był ks. Tomasz Kołodziej, od 2001 r. grupę prowadzi ks. Adam Machowski. Trudy pielgrzymowania nie dla wszystkich podopiecznych są możliwe do pokonania bez pomocy innych i odpowiedniego przygotowania, dlatego, aby zapewnić bezpieczeństwo, każda osoba z niepełnosprawnością ma opiekuna, pielgrzymom towarzyszą samochody, umożliwiając podjeżdżanie w trudnych momentach. Grupa ma miejsca noclegowe

w szkołach, gdzie są przygotowywane śniadania i kolacje. Obsługa grupy to praca w różnych służbach, m.in. kulinarnej, bagażowej, sprzątającej czy porządkowej.

Pielgrzymka to rekolekcje. Każdy z nas na swój sposób modli się i rozmawia z Bogiem. W grupie św. Brata Alberta osoby z niepełnosprawnością mają możliwość wyrażania swojej wiary w sposób przystępny. Na co dzień taki rodzaj modlitwy – bardzo spontaniczny i entuzjastyczny – nie zawsze spotyka się z akceptacją. Jednak to, co nadaje grupie specjalnego wymiaru, to wspólnota, w której zaciera się granica między podopiecznym a opiekunem, stajemy się dla siebie darem, często wymagającym. Ten rodzaj relacji jest bardzo ważny dla osób z niepełnosprawnością intelektualną, których aktywność na co dzień często ogranicza się do grona rodzinnego. Wspólne pielgrzymowanie wyzwoliło możliwość nawiązywania przyjaźni trwających już od wielu lat, niepełnosprawni nabierają siły i pewności, a ich opiekunowie pokory i szacunku dla drugiego człowieka, a także dystansu do tego, co powierzchowne. Krzyż pielgrzymowania ma kontynuację po zakończeniu pielgrzymki, jest on zawarty w tęsknocie za wspólnotą, przyjaźniami i sytuacjami, w których nasi podopieczni mogą być sobą i czujemy się sobie potrzebni.

Katarzyna Paczkowska

WYPowiedzi pielgrzymów

W zeszłym roku ludzie podchodzili i pytali: – Skąd jesteście? – Z Torunia. – Jaka to grupa? – Brązowa, niepełnosprawnych. – Dacie radę? – Oczywiście, że damy, a dlaczego mamy nie dać rady? (Michał K.)

Bolą nogi, ale jest fajnie, codziennie jest Apel Jasnogórski. Możemy na Mszy św. głosić modlitwę. Można modlić się za kogoś... Trzeba się troszczyć o drugiego człowieka, bo on jest najważniejszy. Tutaj szczególnie, bo musimy sobie pomagać, np. umyć się czy ogolić. Ta pielgrzymka dużo da każdemu. (Marcin O.)

Jest fajnie. Myślę, że można zapomnieć o tym, jak jest codziennie. W domu siedziałbym beczynnie, nie miałbym co robić. Po prostu nudziłbym się. Tutaj człowiek poznaje świat z innej strony. Poznaje świat oczyma otwartymi (...). Jest ciężko, ale tak musi być. Z początku nie wierzyłem, że pójde. Myślałem, że nie dam rady. Ale z czasem poznałem dużo fajnych osób... i aż chce się iść. (Krzysztof G.)

Chciałbym, żeby to potrwalo jeszcze dłużej, to jeszcze bardziej byśmy się wszyscy związali. A tak na Jasnej Górze znowu będzie płacz, lament, że trzeba się rozdzielać. Wszyscy będą już czekać na spotkanie popielgrzymkowe. Spotkamy się w Toruniu, ale to nie jest to samo, co na pielgrzymce. Można pożartować, pogadać otwarcie, pochodzić. A w domu – nudy. (Michał K.)

Kierunek Stegna...

Schola dziecięca oraz ministranci i lektorzy z parafii pw. św. Antoniego w Toruniu wypoczywali nad morzem

Schola z parafii pw. św. Antoniego w Toruniu pierwszy tydzień lipca spędziła na wypoczynku w nadmorskiej miejscowości Stegna. Wyjazd ten był możliwy dzięki zaangażowaniu ks. Rafała Bochena, opiekuna ministrantów i scholi parafialnej. Dziewczeta pod troskliwym okiem wychowawców wypoczywały w ośrodku wypoczynkowym „SAWA”. Śmiechem i bieganiem po plaży nie było końca, kąpiel w morzu sprawiła wiele radości.

Na długo w naszej pamięci pozostanie autokarowa wycieczka do Krynicy Morskiej. W strugach deszczu udało nam się zwiedzić ten kurort i uczestniczyć w rejsie po Zatoce Gdańskiej. 3 lipca uczestniczyliśmy w Eucharystii w kościele pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa. Mszę św. dzięki uprzejmości miejscowego proboszcza odprawił ks. Rafał, a schola

swoim śpiewem uświetniła liturgię. Oprawę muzyczną zapewnił pan Marek, który specjalnie przyjechał do nas z Torunia.

Stegna jest punktem węzłowym turystycznej kolei wąskotorowej. Można stamtąd dojechać w odkrytych wagonach Żuławskiej Kolei Dojazdowej do Nowego Dworu Gdańskiego, Sztutowa lub Mikoszewa. Skorzystaliśmy z tej atrakcji i udaliśmy się kolejką do Jantara. Tam poszliśmy nad morze. Na plaży jedni się kąpali, inni budowali z piasku. Pracy budowniczych bardzo uważnie przyglądał się ks. Rafał, który swoim obiektywnym okiem podjął się oceniania. Wszystkie budowle były piękne i każda zdobyła pierwszą nagrodę.

Uczestniczki kolonii były podzielone na trzy grupy. Każda z nich przygotowała z opiekunką krótki program artystyczny. Czego tam nie było. Śpiewy, scenki humorystyczne, stroje. Jedna grupa ułożyła o scholi słowa piosenki do melodii „Waka Waka”, której wszyscy się nauczyli i chętnie śpiewali przy różnych okazjach. W tym miejscu trzeba dodać, że powiedzenie: „Wszystko, co dobre, szybko się kończy” okazało się prawdziwe. Mamy nadzieję, że takie wyjazdy wpiszą się w tradycję parafii, a ks. Rafała będziemy mobilizować do podobnych wyzwań.

Tydzień wcześniej pod opieką ks. Rafała wypoczywali ministranci i lektorzy z parafii pw. św. Antoniego w Toruniu. Oprócz codziennych kąpiei słonecznych i wodnych spędzali czas bardzo aktywnie. Nie zabrakło podchodów, wizyty w parku linowym i wielu konkurencji sportowych na terenie ośrodka.

Anna Kazimierczak

Podróż kolejką do Jantara

Dziękuję wszystkim, którzy przyczynili się do tego, by wypoczynek ministrantów i scholi mógł się odbyć: proboszczowi ks. kan. Wojciechowi Miszewskiemu, wychowawcom ministrantów: Beacie Mytych-Szczepeńskiej, Mirosławowi Murawskiemu, Mariuszowi Jaworskiemu, wychowawczyniom scholi: Annie Kazimierczak, Danucie Wróblewskiej, Beacie Fereniec, Natalii Brzuszcak oraz Markowi Włoczewskiemu. Jesteśmy im wdzięczni za poświęcenie swojego prywatnego wolnego czasu. W obecnych czasach mało jest ludzi działających bezinteresownie. Dla tych osób dobro, uśmiech i radość dzieci są najważniejsze. W tym miejscu dedykuję im piękną i jakże wymowną piosenkę, którą wykonuje nasza schola: „Dziękuję ci”. Słowa wdzięczności kieruję również do Wydziału Edukacji Urzędu Miasta Torunia, dziękując za współpracę w zorganizowaniu wypoczynku dzieci i młodzieży.

Ks. Rafał Bochen

Galeria zdjęć na stronie: www.antoni-torun.pl

głos z Torunia niedziela

Ks. dr Dariusz Żurański
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39, fax (56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku
do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38